

УДК 351.746:342.9(477)
DOI <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2026-1-17-11>

Фігура Віталій Олегович,

ад'юнкту відділу ад'юнктури і докторантури
(Національна академія Державної прикордонної служби України,
м. Хмельницький)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7329-2890>

АВІАЦІЙНИЙ ПРОФАЙЛІНГ ТА ІНТЕРВ'ЮВАННЯ ЯК НЕВІДЄМНІ СКЛАДОВІ СИСТЕМИ API/PNR

У статті розглядається важливість методики авіаційного профайлінгу як інструменту оцінювання пасажирів авіаційних рейсів. Описано його поєднання з майбутнім функціонуванням системи API/PNR в Україні, що надасть можливість виявляти потенційних правопорушників ще на етапах бронювання та реєстрації квитків. Крім того, не менш важливим аспектом, на який звернута увага у дослідженні, є залучення до проведення інтерв'ювання оперативних працівників, які володіють відповідними вміннями й навичками та мають значний досвід, що забезпечує високу ефективність процесу.

Ключові слова: профайлінг, інтерв'ювання, тероризм, система API/PNR, правоохоронна діяльність, оперативно-розшукова діяльність, підрозділ РІУ.

Постановка проблеми. Пошук інноваційних рішень для протидії терористичним та іншим криміногенним загрозам на державному кордоні України зумовлює необхідність активного впровадження сучасних дієвих механізмів безпеки. Сьогодні передовою практикою в різних державах світу для підвищення рівня національної, прикордонної та авіаційної безпеки застосовують метод профайлінгу в поєднанні з функціонуванням системи API/PNR. Такий підхід дає змогу завчасно аналізувати дані про пасажирів і виявляти потенційні ризики, які надалі, за допомогою інтерв'ювання, можна спростувати або підтвердити. Це дозволяє уточнити отриману інформацію, перевірити її достовірність та сформулювати цілісний портрет особи, дотримуючись при цьому встановлених принципів проведення опитування. З огляду на це, особливої актуальності набуває дослідження особливостей застосування профайлінгу в межах функціонування системи API/PNR та ролі інтерв'ювання у цьому процесі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дедало більше вітчизняних науковців проводять дослідження, пов'язані з майбутнім розгортанням та функціонуванням системи API/PNR в Україні. Такі вчені, як Л. Кисіль, Ю. Коваленко, Ю. Крутик, Б. Леонов, А. Марчук, В. Нікіфоренко, О. Туз, С. Філіппов, А. Чорний, Я. Шевчук, зосереджували увагу на комплексному розгляді питань впровадження цієї системи, охоплюючи як нормативно-правову базу, так і особливості її застосування в оперативно-розшуковій діяльності.

Євроінтеграційний курс України зумовлює необхідність якнайшвидшого вжиття державою заходів щодо ухвалення законодавства, яке б належним чином забезпечило функціонування системи API/PNR. Водночас вагоме значення має досвід іноземних держав, які про-

тягом тривалого часу використовують зазначену систему. Позитивним прикладом є застосування додаткового елемента, а саме профайлінгу, що суттєво посилює заходи боротьби з терористичними загрозами та іншими тяжкими злочинами. Питання використання профайлінгу в правоохоронній сфері досліджували: В. Білецький, Ю. Дмитрик, О. Дручек, О. Кондратюк, В. Корольов, В. Матняк та інші. З огляду на результати аналізу останніх публікацій виникає необхідність детальніше дослідити поєднання системи API/PNR з методологією профайлінгу.

Метою статті є комплексне узагальнення та обґрунтування деталізованого підходу до використання методу авіаційного профайлінгу в межах функціонування системи API/PNR. Дослідження також спрямоване на визначення принципів інтерв'ювання пасажирів повітряних суден або осіб, стосовно яких здійснюються заходи профайлінгу.

Виклад основного матеріалу. Сучасна світова практика демонструє високу ефективність системи API/PNR, яка неодноразово підтвердила свою доцільність та необхідність. Вона надає правоохоронним органам можливість заздалегідь отримувати та аналізувати інформацію про пасажирів ще до моменту їхнього фактичного прибуття.

Коротко окреслимо загальні дані, що передаються системою API: прізвище, ім'я, по батькові; стать; громадянство; номер закордонного паспорта та країна його видачі. Дані PNR, своєю чергою, є більш розширеними та деталізованими; вони містять інформацію про маршрут руху, спосіб оплати, дату подорожі, загальні дані про квиток і місце в літаку, відомості про реєстрацію та інші аспекти поїздки.

Аналіз таких даних передбачає застосування алгоритмів, що дозволяють працівникам основного підрозділу – Підрозділу обробки даних про пасажирів (Passenger Information Unit, далі – підрозділ PIU) – встановлювати потенційні ризики на основі визначених критеріїв. Проте слід зазначити, що ця система має певні обмеження: вона не здатна оцінити поведінку пасажирів, яка б вказувала на його справжні наміри. У такому разі застосування методу профайлінгу дозволить доповнити автоматизований аналіз даних спостереженням за невербальною поведінкою осіб.

Разом з тим, активне впровадження профайлінгу стало відповіддю на численні випадки захоплення літаків та вчинення терактів на бортах повітряних суден чи в аеропортах. На нашу думку, аксіоматичним є твердження, що профайлінг є невід'ємним елементом майбутнього функціонування системи API/PNR в Україні. Обидва інструменти спрямовані на виявлення осіб, причетних до терористичної та іншої протиправної діяльності на міжнародних авіаційних сполученнях. Більшість правоохоронних органів використовують профайлінг як універсальний інструмент запобігання злочинам. Як правило, його застосовують представники оперативного-розшукових підрозділів або спеціально підготовлені фахівці.

Сьогодні лідерами в розробці та модернізації рішень із профайлінгу в питаннях національної, прикордонної та авіаційної безпеки є США, Канада, Нідерланди, Велика Британія та країни ЄС.

Для обґрунтування ефективності поєднання профайлінгу із системою API/PNR варто ще раз звернутися до суті цього поняття. Сфери застосування профайлінгу настільки різноманітні, що він охоплює майже всі аспекти безпекової діяльності. Методологічні засади профайлінгу досліджували такі вчені, як І. Леонтєва, Б. де Пауло, М. Цукерман, Л. Кирилова, С. Матюшонко, О. Пархоменко-Кучевіл, М. В. Дідковська-Бідюк, О. Дручек та інші. Питання застосування профайлінгу саме в оперативно-розшуковій діяльності вивчали Ю. Дмитрик, О. Кондратюк, В. Телійчук та С. Зінченко.

У загальному розумінні профайлінг – це система психологічних методів оцінки та прогнозування поведінки людини на основі аналізу її характерних ознак, зовнішнього вигляду, а також особливостей вербальної та невербальної комунікації.

При цьому, Ю. Дмитрик та О. Кондратюк здійснювали дослідження профайлінгу у діяльності оперативних підрозділів і наголошують, що профайлінг являє собою комплекс соціально-психологічних методик з діагностики особистісних особливостей, приховуваних мотивів і оцінки інформації, що повідомляється, основаних на оцінці невербальної, вербальної та субвербальної поведінки об'єкта, з прогнозування сценаріїв розвитку ситуацій і відносин, учинків, моделей поведінки і спілкування людини [1, с. 97].

Сфери застосування профайлінгу є надзвичайно різноманітними: він використовується в бізнесі (зокрема під час прийому на роботу), у ході проведення переговорів тощо. Проте, на нашу думку, найважливішою сферою його застосування є правоохоронна діяльність.

Значна кількість вітчизняних вчених досліджували профайлінг у правоохоронній сфері. Зокрема, О. Дручек виокремлює такий його вид, як поліцейський профайлінг, акцентуючи увагу на його методологічних засадах [2, с. 132]. Інші науковці, як-от В. Корольов, В. Білецький та В. Матняк, описували застосування профайлінгу безпосередньо на державному кордоні України.

Так, В. Корольов зазначає, що в пунктах пропуску через державний кордон прикордонники, здійснюючи оформлення тисяч осіб щодня, мають володіти методами профайлінгу та використовувати психолого-криміналістичні портрети осіб, які можуть бути причетними до протиправної діяльності [3, с. 328].

Ми пропонуємо розглянути питання використання авіаційного профайлінгу у поєднанні з системою API/PNR, яка функціонуватиме в авіаційних пунктах пропуску. Варто зауважити, що В. Білецький визначає типи профайлінгу, притаманні державному кордону, а саме: географічний, авіаційний та транспортний [4, с. 532].

Зацікавленість у нас викликали два з них, а саме: авіаційний та транспортний профайлінги. Як результат, ми схилиємося до думки, що вони по суті є одним й тим самим поняттям, різниця лише в місці де той чи інший профайлінг буде здійснюватися (чи це буде літак, а чи потяг; чи це буде аеропорт, а чи залізничний вокзал). Отже, вони обидва спрямовані на виявлення та оцінку поведінки особи у сфері транспортних перевезень.

Таким чином, більшість дослідників в тому числі і В. Корольов, розкриваючи поняття авіаційного профайлінгу схилиється до думки, що його мета застосування надає можливість правоохоронним органам виявити серед пасажирів тих, які націлені на скоєння терористичного акту, а також іншого правопорушення на борту літака або ж в будівлі аеропорту. З певними положеннями цих поглядів ми не погоджуємося, це першу чергу пов'язано з тим, що теракт або інший тяжкий злочин можна особа може вчинити не лише у будівлі аеропорту але також на території всього аеропорту і на прилеглий до нього території. В такому разі до виявлення вказаних осіб, можна залучати не лише працівників охорони аеропорту та представників правоохоронних органів, а також весь обслуговуючий персонал летовища і інших.

Отже, суть використання авіаційного профайлінгу в аеропортах на нашу думку полягає не лише з метою виявлення такої особи, але й проведення спостереження за її діями та виявлення можливих поплічників (терористів). Крім того,

Наголосимо на тому, що профайлінг у взаємодії з системою API/PNR використовуватиметься в Україні не лише, як інструмент для розслідування злочинів або виявлення вже відомих злочинців, а й для превенції, надаючи змогу заздалегідь визначати ризики.

Таким чином, спеціально підготовлені та навчені працівники (з числа прикордонних підрозділів, митниці, служби безпеки аеропортів, поліції та ін.) приділяють увагу таким речам, як:

- поведінка пасажирів чи особи, яка знаходиться в аеропорту. Вказаній категорії громадян може бути притаманна знервованість, уникнення будь-якого виду контакту з оточуючими;
- в ході проведення первинного опитування відповіді від пасажирів є миттєвими;
- відсутність логічного маршруту подорожі пасажирів;
- документи викликають підозру і їхній стан не зрозумілий.

З огляду на сучасні виклики, можна стверджувати, що нинішній профайлінг здебільшого орієнтується на поведінкові та ситуаційні фактори. Водночас питання дискримінаційних ознак (національність, раса, релігія) втратили свою актуальність порівняно з практикою попередніх десятиліть.

Аналізуючи авіаційний профайлінг, ми пропонуємо віднести до основних завдань його здійснення такі:

- завчасна ідентифікація осіб, що належать до категорій ризику;
- удосконалення системи безпеки в авіаційній галузі;
- підвищення ефективності перевірочних заходів;
- запобігання загрозам насамперед терористичного характеру, а також іншим порушенням законодавства.

Встановлення підозрілої особи або спрацювання системи **API/PNR** не завжди надає вичерпну інформацію щодо справжніх намірів суб'єкта. Для прийняття правомірного рішення стосовно особи, яка, на думку правоохоронних органів, перебуває у зоні ризику та може становити загрозу для оточуючих, необхідно провести додаткову перевірку. Зокрема, якщо існує висока ймовірність підготовки терористичного акту (як на борту повітряного судна, так і на об'єктах аеропорту) або іншого тяжкого злочину, така особа підлягає обов'язковій верифікації.

Одним із ключових методів отримання, перевірки та уточнення інформації щодо можливої підготовки або вчинення злочину є **інтерв'ювання (опитування)**. Наголосимо, що в цьому контексті інтерв'ювання є невід'ємним та дієвим складником профайлінгу.

Головною метою інтерв'ювання осіб, стосовно яких виникла підозра щодо причетності до терористичної або іншої протиправної діяльності, є одержання актуальної та своєчасної інформації про:

- обставини підготовки або вчинення злочину;
- коло можливих поплічників;
- наміри та способи їх реалізації;
- інші відомості, що мають значення для протидії загрозам.

Результат інтерв'ювання насамперед залежить від фахової підготовки інтерв'юера, методів, якими він користується, а також його навичок і практичного досвіду. Кожен фахівець, який проводить бесіду, має усвідомлювати такі аспекти:

- прихованість інформації – необхідні дані зазвичай не лежать на поверхні, а приховані у свідомості опитуваної особи;
- етнолінгвістичний фактор – специфіка мови та національність опитуваного мають суттєве значення для правильної інтерпретації відповідей;
- унікальність контакту – інтерв'ю проводиться лише один раз, і можливості для його повторного проведення зазвичай немає. Саме на основі отриманої інформації приймається остаточне рішення та складається відповідний документ.

Більшість вітчизняних дослідників схиляються до думки, що інтерв'ювання у таких випадках мають здійснювати виключно оперативні працівники. Це зумовлено специфікою проведення заходу, необхідністю спеціальної підготовки, застосуванням тактичних прийомів та вмінням достовірно оцінювати отриману інформацію у стислі часові межі.

Використання інтерв'ю тісно пов'язане з профайлінгом, оскільки останній дає змогу сформуванню загального портрету правопорушника, виявити особливості його поведінки та розпізнати як вербальні, так і невербальні ознаки. В. Корольов слушно зазначає, що методику профайлінгу доцільно застосовувати у трьох аспектах комунікації: вербальному (зміст слів), вокальному (голос, темп, тон) та фізичному (мова жестів, міміка, положення тіла) [3, с. 329].

Слід враховувати різноманітність та різну оперативну цінність отриманої інформації. Таким чином, в умовах майбутнього функціонування системи API/

PNR залучення оперативних працівників до проведення інтерв'ювання є аксіомою, що не потребує доказів.

Підготовка оперативного працівника до такої бесіди має включати чітке планування, враховуючи, що інтерв'ювання за своєю суттю є різновидом соціально-психологічної взаємодії. При цьому найголовнішим аспектом залишається суворе дотримання загальних принципів права та прав людини.

У контексті викладеного, принципи, що використовуються в системі API/PNR, та яких має дотримуватися інтерв'юер під час опитування, очевидно, мають відповідати загальним принципам права. Нормативне закріплення та практична реалізація відповідних механізмів мають спиратися насамперед на універсальні міжнародно-правові акти, що визначають базові стандарти прав і свобод людини. Зокрема, йдеться про положення Загальної декларації прав людини (Universal Declaration of Human Rights, далі – UDHR), прийнятої Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року в Парижі [5].

Положення статей UDHR концептуально ґрунтуються на аксіоматичному визнанні притаманної кожній людині гідності та рівності, а також її невідчужуваних прав як фундаментальної передумови забезпечення свободи, утвердження справедливості та підтримання міжнародного миру.

Важливе значення має також Конвенція про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних (Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data, далі – Конвенція № 108), прийнята 28 січня 1981 року в Страсбурзі [6]. Аналіз Конвенції № 108 свідчить, що вона спрямована на комплексний захист особи від потенційних зловживань, пов'язаних зі збором та обробкою персональних даних. Її ухвалення започаткувало формування універсальних стандартів у сфері інформаційної приватності та заклало підґрунтя для гармонізації національних правових режимів. Окрім встановлення гарантій правомірності, добросовісності та пропорційності обробки даних, Конвенція № 108 забороняє обробку спеціальних (чутливих) категорій даних – зокрема тих, що стосуються расового чи етнічного походження, політичних поглядів, стану здоров'я, релігійних переконань, сексуального життя тощо.

Зазначені принципи знаходять нормативне закріплення та подальший розвиток у праві ЄС, зокрема у Хартії основоположних прав Європейського Союзу (Charter of Fundamental Rights of the European Union, далі – Хартія ЄС), проголошеній у Ніцці 7 грудня 2000 року [7], а також у Директиві (ЄС) 2016/681 «Про використання даних про реєстрацію пасажирів (PNR) для запобігання, виявлення, розслідування та судового переслідування терористичних злочинів і тяжких злочинів», ухваленої 27 квітня 2016 року Європейським Парламентом та Радою ЄС [8].

Отже, принципи використання даних про реєстрацію пасажирів, закріплені в Директиві ЄС 2016/681, слугують фундаментом для функціонування системи API/PNR. На нашу думку, ці принципи мають бути імплементовані і в процес проведення інтерв'ювання. З огляду на вищевикладене, ми пропонуємо визначити перелік ключових принципів, яких зобов'язаний дотримуватися інтерв'юер:

- законність та недискримінація;
- дотримання прав і свобод людини;
- конфіденційність;
- добровільність участі (крім випадків, визначених законодавством);

- цілеспрямованість, системність та послідовність;
- безпека всіх учасників процесу.

Дотримання окреслених принципів є основною умовою ефективного та правомірного інтерв'ювання, що забезпечить належний рівень захисту прав усіх залучених осіб.

Висновки. У межах дослідження обґрунтовано доцільність інтеграції методу профайлінгу в систему API/PNR. Зокрема, розглянуто авіаційний профайлінг як допоміжний аналітичний механізм, спрямований на виявлення потенційних загроз та недопущення протиправних дій з боку окремих осіб або організованих злочинних угруповань.

Особливу увагу в статті приділено інтерв'юванню як елементу профайлінгу. Наголошено на необхідності належної підготовки уповноваженої особи, яка залучається до проведення опитування. З метою під-

вищення якості інтерв'ювання пропонується такий алгоритм дій:

1. Одержання максимально доступної інформації про співрозмовника.
2. Чітке планування порядку проведення бесіди.
3. Підготовка запитань, спрямованих на отримання вичерпних відповідей.
4. Підготовка звіту та надання пропозицій за результатами опитування.

Отже, ефективність інтерв'ювання прямо залежить від усвідомлення інтерв'юером психологічного портрета співрозмовника, дотримання процедури спілкування та неухильного виконання базових принципів права. Впровадження авіаційного профайлінгу та проведення якісного інтерв'ювання в межах системи API/PNR суттєво підвищить результативність протидії тероризму та іншим тяжким злочинам в авіаційних пунктах пропуску.

Список використаної літератури

1. Дмитрик Ю. І., Кондратюк О. В. Профайлінг у діяльності оперативних підрозділів. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 3 (13). С. 95–100. DOI: <https://doi.org/10.32518/2617-4162-2021-3-95-100>.
2. Дручек О. В. Профайлінг як метод забезпечення державної безпеки та громадського порядку: проблеми застосування. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2018. № 1, т. 2. С. 132–136.
3. Корольов В. О. Застосування профайлінгу на державному кордоні України. *Підприємство, господарство і право*. 2019. №3. С. 327–330.
4. Білецький В. О., Матняк В. М. Профайлінг як превентивна технологія у запобіганні злочинам на державному кордоні України. *Юридичний електронний журнал*. 2023. № 10. С. 531–533. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-10/129>
5. Universal Declaration of Human Rights of 10.12.1948. URL: <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights> (дата звернення: 15.02.2026).
6. Council of Europe Convention No. 108 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data of 28.01.1981. URL: <https://rm.coe.int/1680078b37> (дата звернення: 15.02.2026).
7. Charter of Fundamental Rights of European Union. Official journal of European Union. C 202/02. Vol. 59. 7 June 2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=SL> (дата звернення 15.02.2026).
8. Directive (EU) 2016/681 of the European Parliament and of the Council, of 27 April 2016 On the use of passenger name record (PNR) data for the prevention, detection, investigation and prosecution of terrorist offences and serious crime. *Official Journal of the European Union*. L 119, 4.05.2016, P. 132–149. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32016L0681> (дата звернення: 02.02.2026).

References

1. Dmytryk, Y. I., & Kondratiuk, O. V. (2021). Profailinh u diialnosti operatyvnykh pidrozdiliv [Profiling in the activities of operational units]. *Sotsialno-pravovi studii*, (3(13)), 95–100. DOI: <https://doi.org/10.32518/2617-4162-2021-3-95-100> [in Ukrainian].
2. Druchek, O.V. (2018). Profajlinh iak metod zabezpechennia derzhavnoi bezpeky i hromads'koho poriadku: problemy zastosuvannia [Profiling as a method of ensuring state security and public order: Problems of application.] *Naukovyi visnyk piblichnoho ta pryvatnoho prava*, 1, Vol. 2, 132–136 [in Ukrainian].
3. Koroliiov, V. O. (2019) Zastosuvannia profajlinhu na derzhavnomu kordonu Ukrainy [Application of profiling at the state border of Ukraine]. *Pidpriemstvo, hospodarstvo i parvo*, (3), 327–330 [in Ukrainian].
4. Biletskyi, V. O., & Matniak, V. M. (2023) Profajlinh yak preventyvna tekhnolohiia u zapobihanni zlochyynam na derzhavnomu kordonu Ukrainy [Profiling as a preventive technology in preventing crimes at the state border of Ukraine]. *Yurydychnyi elektronnyi zhurnal*, (10), 531–533. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-10/129> [in Ukrainian].
5. United Nations. (1948). Universal Declaration of Human Rights. URL: <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights> (data zvernennia: 15.02.2026).
6. Council of Europe. (1981) Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108). URL: <https://rm.coe.int/1680078b37> (data zvernennia: 15.02.2026).
7. European Union. (2016). Charter of Fundamental Rights of the European Union. Official Journal of the European Union, 59, C 202/02. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=SL> (data zvernennia: 15.02.2026).
8. European Parliament & Council of the European Union. (2016). Directive (EU) 2016/681 on the use of passenger name record (PNR) data for the prevention, detection, investigation and prosecution of terrorist offences and serious crime. *Official Journal of the European Union*, L 119, 132 – 149. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32016L0681> (data zvernennia: 15.02.2026).

Fihura Vitaliy,

PhD candidate (Adjunct)

(The National Academy of the State Border Service of Ukraine, Khmelnytskyi)

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7329-2890>

AVIATION PROFILING AND INTERVIEWING ARE INTEGRAL COMPONENTS OF THE API/PNR SYSTEM

The growth of terrorist threats at the state border and the commission of other serious crimes forces us to look for new ways to counter such challenges. One of the modern and at the same time effective mechanisms for countering these threats is the API/PNR system. In addition, we emphasize that one of the directions for improving this system is its combination with the profiling method, which provides an opportunity to effectively exchange information about cross-border and transnational criminal groups, as well as individuals involved in illegal activities.

This article describes the justification for the feasibility of comprehensive use of aviation profiling at checkpoints for air traffic, as well as the definition of interviews as the main element. In general, profiling is an analysis tool that allows you to identify individuals from the risk category, relying mainly on their verbal and non-verbal signals. Thus, according to its functional capabilities, the API/PNR system receives and summarizes significant amounts of personal data of persons (name, surname, nationality, route, payment methods, etc.) who are passengers of aircraft, which makes it possible to carry out a preliminary analysis of such persons. So, as a result of combining these two approaches, we have the following at the output: the API/PNR system conducts an initial analysis of passenger data, while profiling and interviewing allow for an in-depth check of the person. In addition, we note that we have proposed a methodology that will allow for high-quality interviewing at the border, as well as certain principles that the interviewer must adhere to during a conversation with the interlocutor.

As a result, we must emphasize that the combination of the aviation profiling methodology with the use of its interviewing element will only complement the API/PNR system and provide more opportunities for all interested law enforcement agencies to obtain significant information in the interests of ensuring national border and aviation security. We emphasize that in Ukraine, the methodology for using aviation profiling is at an early stage. This is primarily due to the war and the non-functioning of airports, which is why we must be as prepared as possible for their opening and the continuation of its implementation.

Key words: *profiling, interviewing, terrorism, system API/PNR, law enforcement activity, operative-investigative activity, unit PIU.*

Дата першого надходження статті до видання: 23.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 11.05.2026